Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2014-378 d.d. 13 oktober 2014
(mr. P.A. Offers, voorzitter, drs. W. Dullemond en prof. mr. E.H. Hondius, leden en mr. I.M.L. Venker, secretaris)

Samenvatting

Rechtsbijstandverzekering. Verzoek om dekking. Consument stelt dat Aangeslotene zich bij afwijzing van zijn verzoek om dekking in meerdere geschillen heeft beroepen op voorwaarden die niet toepasselijk zijn. De voorwaarden die volgens Consument wel van toepassing zijn bieden een ruimere dekking en op grond van die voorwaarden is Aangeslotene gehouden rechtsbijstand te verlenen. Consument heeft niet onderbouwd om welke geschillen het gaat, wanneer hij die bij Aangeslotene heeft gemeld en op grond waarvan voor die geschillen recht op rechtsbijstand bestaat en daarmee op geen enkele wijze aannemelijk gemaakt dat de door hem gemelde geschillen onder de dekking van de verzekering vielen. Hieruit volgt dat van een toerekenbare tekortkoming van Aangeslotene als gevolg waarvan Consument schade heeft geleden, ook niet is gebleken. De Commissie wijst de vorderingen van Consument tot het verlenen van dekking onder de verzekering en het vergoeden van schade af.

Consument,

tegen

DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringmaatschappij N.V., gevestigd te Amsterdam, hierna te noemen Aangeslotene.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:
- het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- de brief van Consument met daarbij het door Consument ondertekende vragenformulier ontvangen op 28 mei 2013;
- de brieven van Consument met bijlagen van 25 juni 2013, 25 augustus 2013, 12 september 2013;
- de brief van de advocaat van Consument van 24 september 2013;
- de brief met bijlagen van Consument van 4 november 2013;
- het verweerschrift van Aangeslotene;
- de repliek van Consument;
- de dupliek van Aangeslotene.

2. Overwegingen

De Commissie heeft het volgende vastgesteld.
Tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening heeft niet tot oplossing van het geschil geleid. Beide partijen zullen het advies van de Commissie als bindend aanvaarden.
Partijen zijn opgeroepen voor een mondelinge behandeling op 3 september 2014 en zijn aldaar verschenen.

3. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten:

3.1. Consument heeft via een rechtsvoorganger van Unirobe Meeùs Groep B.V. (hierna: Meeùs) een particuliere en zakelijke rechtsbijstandverzekering gesloten bij Aangeslotene. Meeùs is in de hoedanigheid van gevolmachtigde van de verzekeraar opgetreden. De zakelijke rechtsbijstandverzekering ten behoeve van een tweetal besloten vennootschappen van Consument liepen in ieder geval vanaf 26 maart 1993. De particuliere rechtsbijstandverzekering kent een ingangsdatum van 15 maart 1994.

3.2. In 1994 heeft Consument de bedrijfsactiviteiten van één van zijn vennootschappen verkocht. De zakelijke rechtsbijstandverzekering voor die vennootschap is beëindigd.

3.3. Consument heeft verschillende keren een beroep op zijn particuliere rechtsbijstandverzekering gedaan. Aangeslotene heeft om diverse redenen de verzoeken om rechtsbijstand met een beroep op de verzekeringsvoorwaarden afgewezen.

3.4. Consument heeft de prolongatienota voor de particuliere verzekering voor de periode van 15 maart 2010 tot 15 maart 2011 niet betaald. Meeùs heeft deze polis als gevolmachtigde namens Aangeslotene op 9 augustus 2011 per 15 maart 2010 geroyeerd wegens wanbetaling.

4. De vordering en grondslagen

4.1. Consument vordert primair dat Aangeslotene de rechtsbijstandverzekeringen, zowel zakelijk als privé, in kracht herstelt en haar verplichtingen op grond van de rechtsbijstandverzekering nakomt en rechtsbijstand verleent in de door Consument bij Aangeslotene gemelde geschillen alsmede de materiële en immateriële schade van Consument, die is ontstaan als gevolg van het onterechte royement en de onterechte dekkingsafwijzingen, vergoedt.

4.2. Deze vordering steunt kort en zakelijk op de volgende grondslagen:

- Consument heeft sinds medio jaren ’70 zowel zakelijke als particuliere rechtsbijstandsverzekeringen bij Aangeslotene. Bij het overgaan van de rechtsvoorganger van Meeùs naar Meeùs en bij het beëindigen van de bedrijfsactiviteiten van één van de besloten vennootschappen van Consument in 1994 hebben Meeùs en Aangeslotene, zonder reden, ook de rechtsbijstandverzekering van de andere besloten vennootschap en de particuliere rechtsbijstandverzekering beëindigd. Laatstgenoemde verzekeringen zijn in kracht hersteld, althans opnieuw gesloten, waardoor andere voorwaarden, met een beperktere dekking dan onder de oude verzekering golden, door Aangeslotene werden toegepast. Deze voorwaarden waren niet toepasselijk. Nu de afwijzing is gebaseerd op deze voorwaarden en de toepasselijke voorwaarden wel dekking bieden tegen de gemelde geschillen, is de afwijzing door Aangeslotene onterecht.
- Doordat Aangeslotene het verzoek om rechtsbijstand van Consument heeft afgewezen zijn de geschillen waarvoor hij rechtsbijstand nodig had geëscaleerd waardoor materiële- en immateriële schade is ontstaan.
- De particuliere verzekering is ten onrechte beëindigd wegens wanbetaling. Omdat Aangeslotene haar verplichtingen uit de overeenkomst niet nakwam, was Consument gerechtigd betaling van de premie op te schorten.

4.3. Aangeslotene heeft, kort en zakelijk weergegeven, de volgende verweren gevoerd:
- Meeùs heeft de verzekering van Consument opgezegd en Consument heeft hierover al met Meeùs gecorrespondeerd. Dit aspect doet in dit geschil niet ter zake.
- Consument heeft in het verleden meerdere verzoeken om rechtsbijstand gedaan. Voor deze geschillen bestond op grond van de polisvoorwaarden geen recht op rechtsbijstand.
- Aangeslotene is niet aansprakelijk voor de materiële- en immateriële schade die Consument stelt te hebben geleden en Consument heeft deze schade niet onderbouwd.

5. Beoordeling

5.1. De Commissie stelt vast dat het in dit geschil in wezen gaat om de vraag of Aangeslotene terecht het standpunt heeft ingenomen dat in de door Consument bij Aangeslotene gemelde zaken geen recht op rechtsbijstand meer bestaat. Daartoe stelt de Commissie voorop dat het aan de verzekerde die een beroep op zijn verzekering doet, is om te stellen, en bij gemotiveerde betwisting door de verzekeraar, ook te bewijzen dat zich een evenement heeft voorgedaan waarvoor de verzekering dekking biedt.

5.2. Consument stelt dat Aangeslotene zich bij het afwijzen van het verzoek om dekking op voorwaarden heeft beroepen die op deze verzekering niet toepasselijk zijn. Aangeslotene had, aldus Consument, de voorwaarden moeten hanteren die van toepassing zijn geworden bij het sluiten van de rechtsbijstandverzekeringen medio jaren ’70. Naar Consument stelt heeft een medewerker van de rechtsvoorganger van Meeùs hem meegedeeld dat de voorwaarden die op de oorspronkelijke rechtsbijstandverzekering toepasselijk waren een dermate ruime dekking boden dat daaronder alle geschillen gedekt zijn. Op grond van deze toepasselijke voorwaarden had Aangeslotene rechtsbijstand moeten verlenen. De Commissie stelt vast dat Consument uitvoerig is ingegaan op enkele oorzaken van de bij hem ontstane onvrede en dat Consument betrokken is geraakt in meerdere geschillen met verschillende wederpartijen. Het enkele bestaan van een geschil met een wederpartij waarin een verzekerde de bijstand van een rechtshulpverlener wenselijk of noodzakelijk acht, is evenwel onvoldoende om aan te nemen dat voor dat geschil ook dekking onder de rechtsbijstandsverzekering bestaat. Consument heeft naar het oordeel van de Commissie onvoldoende onderbouwd om welke geschillen het concreet gaat en ook onvoldoende aangevoerd om te kunnen vaststellen wanneer hij geschillen bij Aangeslotene heeft gemeld en op grond waarvan voor die geschillen recht op rechtsbijstand bestaat. Hiermee heeft Consument op geen enkele wijze aannemelijk gemaakt dat de door hem gemelde geschillen onder de dekking van de verzekering vielen en niet voldaan aan zijn stelplicht. Dit een en ander brengt mee dat de vordering van Consument tot dekking onder de verzekering moet worden afgewezen. Hieruit volgt dat van een toerekenbare tekortkoming van Aangeslotene als gevolg waarvan Consument schade heeft geleden, ook niet is gebleken zodat de vordering tot vergoeding van schade eveneens moet worden afgewezen.

5.3. Ten aanzien van de opzegging van de rechtsbijstandverzekering met als reden dat de premie door Consument niet werd betaald, overweegt de Commissie als volgt. Bij brief van 9 augustus 2011 heeft Meeùs als gevolmachtigde namens Aangeslotene de verzekering van Consument opgezegd. De Commissie stelt vast dat nu de verzekering door de gevolmachtigde is opgezegd, en Aangeslotene ten aanzien van de opzegging als volmachtgever is opgetreden, de opzegging binnen de beslissingsbevoegdheid van Meeùs viel waardoor Aangeslotene in haar verweer ook terecht verwees naar de correspondentie

die Consument hierover met Meeùs heeft gevoerd. Deze klacht treft Aangeslotene dan ook niet zodat de vordering jegens Aangeslotene tot het ongedaan maken van de opzegging van de rechtsbijstandverzekering moet worden afgewezen.

5.4. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, wordt de vordering van Consument afgewezen. Al hetgeen partijen verder nog hebben gesteld, kan niet tot een andere beslissing leiden en zal onbesproken blijven.

6. Beslissing

De Commissie wijst bij wege van bindend advies de vordering van Consument af.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor kifid.nl/consumenten/wie-behandelt-mijn-klacht/4#stappen-plan.